

at lade andre handelskyndige Folk komme til at betragte den sidste Tids Forhold med Hensyn til Transalget, de af Handelschefen trufne Dispositioner og Befragtningsforholdene. Der var maaske ogsaa Grund til at kaste et Blik paa det Forhold mellem Handelschefen og den administrerende Direktør, som efter alt, hvad der er kommet frem, i alt Fald ikke menes at være det allerbedste. Endelig kunde der vel ogsaa være Anledning til at tænke over, hvor det kan være, at den Handelschef, der findes ved den grønlandske Handel, ikke heller synes at staa i det allerbedste Forhold til Handelsstanden. Disse Ting var der maaske nok Grund til at se paa; maaske ikke saa meget for Kommissarius, efter at han har været paa Grønland et Aars Tid eller $\frac{1}{2}$ Aar, eller hvor længe det nu skal være, men derimod er der sikkert Grund til at lade Kommissarius se lidt paa de Ting først, hvis han ikke kender dem, og saa lade ham være paa Grønland i den Tid, der foreslaas af Mindretallene, og maaske ad andre Veje lade ham skaffe sig Kundskab om de Dispositioner, der ere trufne indenfor Handelen i den senere Tid, og faa dem undersøgte af virkelig praktisk handelskyndige Folk. Man kan ikke forudsætte, at den Kommissarius, der vælges, er i Besiddelse af alle gode Egenskaber, men hvis han har den at kunne skaffe os grundig Besked om Forholdene paa selve Grønland og til sin Tid udarbejde Betænkning og Forslag derom, saa synes jeg, at han har gjort os Nytte nok. Hvis han saa ad andre Veje kunde komme til et Resultat om Forholdene her paa Pladsen, tror jeg, at han vil have Betingelser for at kunne sammenarbejde de Ting paa en meget heldig Maade.

Jeg skal paa ny tillade mig at anbefale Mindretallets Ændringsforslag, idet jeg ikke kan skønne, at der fra Ordføreren for Flertallet eller fra den højtærede Ministers Side er fremkommet saadanne Indvendinger, som gøre disse Forslag enten uantagelige eller ugrundede.

Ellinger: Den ærede Ordfører gjorde før en ganske mærkelig Bemærkning, nemlig den, at det syntes, som om Mindretallet vilde gøre det vanskeligere at finde en Mand til Kommissariatet. Men det modsatte er jo netop Tilfældet. Vi have jo netop udvidet den Kreds af Mænd meget væsentligt, som Ministeriet vil kunne vælge imellem, og dette er Udvalgets Flertal ganske enigt med os andre i. Det har og-

saa tænkt paa nuværende Embedsmænd, og jeg anser det for ganske naturligt og mest formaalstjenligt, at det bliver en Embedsmand, der maaske har haft Løjlighed til tidligere at beskæftige sig med de grønlandske Spørgsmaal, som bliver sendt op til Grønland som Kommissarius.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at det er ganske umuligt — og det fremgaar jo tydeligt, naar man læser Bemærkningerne til Forslaget igennem — at forlige de to Stillinger, at Kommissarius skal være en Mand, som skal sætte sig ind i Sagerne, skal undersøge dem, men samtidig med, at han skal begynde paa dette, skal være øverste foresatte for alle grønlandske Embedsmænd. Det er noget hidtil ukendt og noget, der er ganske forkasteligt. I Anmærkningerne staa der jo ogsaa udtrykkeligt, at den paagældende skal have Adgang til at opnaa indgaaende Kendskab til alle den grønlandske Administrations Anliggender o. s. v., for at han kan blive sat i Stand til med størst muligt Udbytte at foretage den samlede Overvejelse o. s. v., o. s. v. Det er udmærkede Ord netop til Motivering af den Affattelse, vi tilsigtede ved vore Ændringsforslag, men det er tillige Ord, der ganske klart og tydeligt vise, at det er umuligt, at en saadan Mand tillige kan være den højeste foresatte deroppe.

Den højtærede Minister sagde, at der ved den Ordning, som tilsigtes ved Regeringens Forslag, gøres Forsøg paa at faa Enhed i Styrelsen, men det er jo et Forsøg, som paa Forhaand er dømt til at mislykkes af den gode Grund, at naar der en Gang kommer en Enhed i Styrelsen ved en eneste Embedsmand, en grønlandsk Generaldirektør, eller hvad man vil kalde ham, saa falde de andre styrende Led væk eller komme i alt Fald ind i et ganske andet Plan end nu. Vi opretholde efter Lovforslaget Kultusministeriets særlige Myndighed paa alle Omraader, Kirken og Skolen vedrørende, vi opretholde Direktøren for Administrationen, vi opretholde den selvstændige Direktør for Handelen, og saa sende vi yderligere denne Mand derover. Men hele denne tredelte Myndighed skulde jo falde bort, naar vi endelig fik en enkelt Mand for Styrelsen. Derfor vil det Forsøg, vi her gøre, ikke kunne vise os, hvilken Ordning der vil være den bedste. Derfor siger jeg, at som et Forsøg paa at faa Enhed i Styrelsen, er dette Forslag dømt til at mislykkes, og derfor vil jeg meget ønske, at den højtærede Minister, hvis Forslaget